

Byens Grund; thi der kan det tænkes, at en Bygningsstrække, hvis ene Ende ligger mere end 300 Alen udenfor Byens Grund, kan strække sig indenfor denne Grændse.

Naar den ærede Taler har fundet det betænkeligt, at § 4 indrømmer Regjeringen en Bemyndigelse til efter Forhandling med de kommunale Autoriteter at udvide Loven til Landets Grund, da er det ikke engang saa stor en Myndighed som den, der er givet Regjeringen ved andre Love, navnlig Byggeloven for Kjøbenhavn af 17de Marts 1856. Efter den kan Ministeriet, hvad det ogsaa allerede har gjort, uden at forhandle med Kjøbenhavns Communalbestyrelse, udvide Byggeloven for Kjøbenhavn udenfor det Terrain, for hvilket den er given. Den Deel af Kjøbenhavns Grund, som ligger ude ved Hytten og paa den anden Side af Falkoneralleen, var oprindeligt ikke indbefattet under Bygningsloven, men er ved en senere Bekendtgørelse af Ministeriet, som er udsærdiget i Kraft af Byggeloven, inddraget under Bygningslovens Omraade. Det er altsaa ikke uden Exempel, at en saadan Myndighed er indrømmet Regjeringen ved Lovgivning. Naar den ærede Taler har meent, at det var ønskeligt, om der stod: „efter vedkommende kommunale Autoriteters Samtykke“, da kan jeg ikke give ham Ret deri. Der kan gives Forhold, som kunne gjøre det absolut nødvendigt, mod de kommunale Autoriteters eensidige Ansøelser, at udvide Loven. I Reglen er det vel sandsynligt, at Ministeriet ikke vil udvide Loven uden i Overensstemmelse med de kommunale Autoriteters Udtalelser; men der kunde gives en eensidig Ansøelse hos en kommunal Autoritet, maaskee mod Beboernes eget Ønske, som ikke burde kunne gjøre sig gjældende, og derfor har man indskrænket sig til at sætte „efter Forhandling med de kommunale Autoriteter“. Naar en anden æret Landsrådsmand (Wulff) har benyttet Leiligheden til her at faae en Fortolkning af den nu gjældende Bygningslov, da troer jeg ikke, at han har valgt det rette Sted dertil; jeg skal i den Henseende kun bemærke, at Bygningscommissionen ikke i Reglen har at afgjøre, hvorvidt en Bygning er sikker med Hensyn til dens Opførelse eller ikke; det maa være Politiets

Sag, selve Bygningscommissionen har ingen Myndighed til at foreskrive, at en Bygning skal opføres med Tøsteensmuur eller med Gesteensmuur, eller at paalægge de Byggende andre lignende Indskrænkninger. Frygte enten Naboer eller Gjenboer for, at en Bygning er saa usikkert opført, at den ved en eller anden Omstændighed kan blive farlig for dem, da maae de henvende sig til Politimesteren, som saa kan forlange Skjon optaget, og Sagen maa saa fremmes ad denne Vej; Bygningscommissionen har ikke nogen Myndighed i saa Henseende.

Wulff: Jeg skal herved kun gjøre opmærksom paa, at for Kjøbenhavn gjælder den Regel, at enhver Etage skal være en halv Steens Muur tykkere end den, der er over samme, og jeg troede saaledes, at det ogsaa maatte være saa i Kjøbstæderne.

Justitsministeren: Ja, det er bestemt ved Loven af 17de Marts s. A., og, naar Ministeriet ad Aare forelægger Rigsdagen et Udkast til en Bygningslov for Kjøbstæderne, paatvivler jeg heller ikke, at en saadan Bestemmelse vil blive optagen deri; men indtil den Tid maa man rette sig efter den gjældende Anordning, der ikke hjemler Saadant.

Kirck: Det er min fulde Overbeviisning, at den høitærede Justitsminister ikke ved denne Sag har havt Andet til Hensigt, end hvad der for Fremtiden kan tjene Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn til Bedste; men, at det ikkedestomindre er ubilligt eller, hvad jeg for sagde, uretfærdigt imod Kjøbstæderne at tage de omhandlede Bestemmelser, er jeg ligesaa meget overbevist om. Jeg skal ikke gaee videre ind paa det, der allerede har foranlediget en saa lang Discussion, men det forekommer mig, at det maa staae klart for Alle, at man, naar man ikke giver Kjøbstadbeboerne Tilladelse til at bygge lige saa høit, i Forhold til Gadernes Brede, som Tilfældet er i Kjøbenhavn, gjør Indskrænkninger i deres Eiendomsret uden nogen som helst Grund. Jeg kan ikke forstaae, at man ikke i Kjøbstæderne skulde have Lov til at bygge 1, 2, 3 Etager høit, naar man kan